

### [Finansministeren.]

kalenderåret 1976 til kalenderåret 1977 på 10 pct. For 1978 er forudsætningen tilpasset til augustforligets lavere indkomstramme.

Fra 1. januar 1977 bliver personfradraget forhøjet med 500 kr. Sammen med den automatiske forhøjelse af personfradraget betyder det, at personfradraget i alt forhøjes med 1.800 kr., nemlig fra 10.800 kr. til 12.600 kr. Denne ændring indebærer en lettelse i statsindkomstskatten svarende til en forøgelse af den reale disponible indkomst på 800 mill. kr. og betyder en årlig indtægtsnedgang for staten på 1.200 mill. kr.

På den baggrund er *kildeskatteprovenuet til stat og kommune* skønnet kun at stige ca. 8 pct. fra 1976-77 til 1977-78, mens det fra 1975-76 til 1976-77 forventes at stige ca. 11 pct. Tages der imidlertid hensyn til stigningen fra 1976-77 til 1977-78 i statens afregning af kildeskat til kommunerne, er statens andel af kildeskatteprovenuet kun ca. 2 pct. større i 1977-78 end i 1976-77.

Skønnet over *momsprovenuet* forventes at stige fra 17,7 mia kr. i indeværende finansår til 20,6 mia kr. i 1977-78. En del af denne tilsyneladende høje vækst skyldes dog, at momsindtægten i 1976-77 er særlig lav som følge af afregningen i indeværende finansår af den nedsatte moms i 1975-76.

Ved augustforliget aftaltes det, som nævnt, at gennemføre forhøjelser af en række *punktagifter*, som er vedtaget, bortset fra forslaget om indførelse af en afgift på råenergi, der i øjeblikket forhandles. Ved uændret forbrug skønnes alle afgiftsændringerne i alt at indbringe ca. 5 mia kr. på årsbasis.

Det samlede afgiftsprovener kan med indregning af afgiftsforhøjelserne – inkl. råenergiavgiften – skønnes at stige ca. 16 pct. fra 1976-77 til 1977-78.

På *udgiftssiden* er den største post de *lovbundne udgifter* på i alt knap 51 mia kr. Heraf udgør de generelle tilskud til kommunerne 13,6 mia kr., budgetteret i løbende priser. Statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge er budgetteret til 7,2 mia kr., ligeledes i løbende satser. Dette sidste tal bygger på en budgetteringsforudsætning om 110.000 fuldtidsforsikrede ledige. Der er herved forudsat uændret gennemsnitligt ledighedsniveau i forhold til indeværende finansår.

*De øvrige lovbundne udgifter*, bortset fra de

generelle tilskud til kommunerne og arbejdsløshedsdagpengene, er i 1977-78 budgetteret til 30 mia kr. Heraf udgør godt 16 mia kr. udgifterne til sociale pensioner, mens resten især vedrører dagpenge ved sygdom og fødsel, børnetilskud, uddannelsesstøtte og rentesikring til almennyttigt byggeri.

Den anden hovedpost på udgiftssiden er de *rammebelagte udgifter*, der er budgetteret til 34 mia kr. i april 1976 pris- og lønniveau mod forventede udgifter i indeværende finansår på 32,7 mia kr. i budgetteringsniveau april 1975. Der er her tale om et reelt fald i udgiftsniveauet, når man tager hensyn til pris- og lønstigninger i perioden.

Om detaljerne inden for de udgiftskategorier, jeg har nævnt, skal jeg tillade mig at henviser til de udførlige oplysninger i anmærkningerne til finanslovforslaget samt til budgettøjce og budgetredegerelsen.

Uden at gå i detaljer finder jeg, der er et par træk ved augustforligets indarbejdelse i finanslovforslaget, der kan være grund til at fremhæve.

Augustforligets *besparelser* udgør 2 mia kr. i 1977-78 og 3 mia kr. i 1978-79. Heraf vedrører henholdsvis 800 mill. kr. og 1.285 mill. kr. de rammebelagte udgifter. Resten vedrører besparelser på det lovbundne område samt en række kommunale besparelser, som jeg vil komme tilbage til. Besparelserne berører så at sige samtlige ministerier.

De beløbsstørrelser, vi nåede til enighed om i august, var i pris- og lønniveau april 1975. I finanslovforslaget er beløbene indarbejdet i det budgetteringsniveau, som er gældende for finanslovforslaget, dvs. i april 1976.

De aftalte besparelser for 1977-78 er indbudgetteret på de enkelte conti, bortset fra et beløb på 258 mill. kr., der er opført på en negativ budgetteringsreguleringskonto til senere specifikation på forslag til tillægsbevilling for 1977-78. Denne besparelse skal i overensstemmelse med forliget opnås ved en generel begrænsning for de enkelte styrelser af dispositionsadgangen til finanslovbevillingerne.

Jeg vil gerne understrege, at der for besparelsernes vedkommende er tale om en stramning ikke blot af den statslige, men også af den kommunale udgiftspolitik.

Allerede i septemberforliget i 1975 blev der opstillet mål for besparelser på de samlede offentlige budgetter. For de kommunale budget-